

Modern escape

- postpanoptisk paranoia.

Vi befinder os i the White Cube, et rent, modernistisk kunstrum, med designklassikere, geometriske former og gridstrukturer i værker og søjler. Rummet er overvåget oppefra og nedefra, hvor en robotstøvsuger med et påmonteret kamera mimer æstetikken og danner gridstrukturer i sin afsøgning efter snavs og kunsttyve.

Rummet bliver da også mere og mere urent. Andy Warhols Soup Can indvarsler med Arthur Danto 'the end of art', og dåser og andre readymades invaderer kunstrummet. Nu er det blevet til en dagligstue, hvor det er tv'et, der lukker virkeligheden ind og må kompensere ved at tilbyde overvågningsgadgets for at holde den fra døren.

Men virkeligheden lader sig ikke sådan holde ude; verden migrerer og mure skyder op i samme hast som flygtningelejre. Den moderne verden mobiliserer nødhjælp, men pludselig kradses der hul i den fjerde væg: de fjerne isotyper fra medierne er lige derude og kigger ind!

Og nu går det stærkt: nødhjælp i form af dunke, sække, containere, dåser og termotæpper bruges i stedet til at barrikadere privatsfæren mod alt udefrakommende. Overvågningen domesticeres og transformeres fra Michel Foucaults panoptiske til Bruno Latours oligoptiske princip i protektionismens hellige navn: hvert enkelt blik kan kun se det specifikke og kan kun konstruere sin egen virkelighed ved at udelukke alt andet fra sit synsfelt.

Hanne Nielsen og Birgit Johnsens *Modern Escape* retter et skarpt blik på en sådan postpanoptisk og klaustrofobisk paranoia, hvor nær og fjern og ude og inde i bestræbelserne herpå nødvendigvis må opløses.

Karin Petersen, ekstern lektor ved Æstetik og Kultur, Aarhus Universitet.